

Ordføreren for forespørgerne (Omman): Det har vakt røre i befolkningen, at en beregning fra finansministeriet antyder et årligt skattesnyderi på 9 milliarder kr., og det er naturligvis væsentligt for den økonomiske politik, om et sådant beløb, der burde være undergivet regeringens almindelige forbrugsbegrænsende bestræbelser, klarer fuldstændig frisag med den virkning, at skatterne bliver desto hårdere for resten af befolkningen.

De meget kraftige værdistigninger på fast kapital og ejendom — et spørgsmål, som statsministeren var inde på forleden dag — som ikke bare findes på papiret, men som gøres likvide og ligeledes kan husere frit uden for det økonomiske system, frembyder et lignende problem.

Begge ting har vi anset for centrale under den nuværende valutakrise. Det er sikkert uforståeligt for befolkningen, at regeringen ikke først og fremmest retter opmærksomheden mod disse ufortjente værdier fremfor at angribe lønindkomsterne.

Det er mit håb, at denne debat kan klare begreberne.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg vil gerne først benytte lejligheden til at takke hr. Omman, fordi han og hans parti ved denne forespørgsel giver mig mulighed for at give en redegørelse for, hvilket arbejde der er i gang inden for statsskatteadministrationen for at sikre en mere effektiv ligning.

Hr. Omman motiverede sin forespørgsel med de oplysninger, der er tilgået et af folketingets skatteudvalg, om en skatteunddragelse på 9 milliarder kr. Sådan er i hvert fald oplysningen blevet udlagt i dagspressen, selv om vi fra skattedepartementets side har videregivet alle mulige forbehold i den skrivelse, der blev sendt til folketingsudvalget vedrørende disse tals holdbarhed. Når man beskæftiger sig med skatteunddragelser, må man jo være klar over, at det drejer sig om beløb, der holdes skjult, og at der ikke findes statistikker, der finder de skjulte hemmeligheder frem. Derfor kan man ikke vide, hvor store indkomstbeløb der på denne måde går fri for beskatning.

I de senere år er der gjort flere forsøg på ad indirekte vej at regne sig frem til, hvor meget det drejer sig om, men alle disse beregninger er uhyre usikre. Man har sammen-

lignet summen af de indtægter, som skattevæsenet ansætter, med de samlede indtægter, man når frem til ved at benytte nationalregnskabets oplysninger. Det økonomiske råds formandskab lavede en sådan opgørelse for 1963, og Danmarks Statistik har for nylig ført disse beregninger frem til 1967 og 1968.

I 1963 fandt man, at nationalregnskabets oplysninger viste en samlet indtægt, der var $5\frac{1}{4}$ milliarder kr. større end skattestatistikens indtægter. I 1967 og 1968 var denne forskel steget til ca. 9 milliarder kr. Da indtægtsniveauet også er steget siden 1963, er den relative forskel nogenlunde uforandret, nemlig 12-13 pct. af indtægterne ifølge nationalregnskabet. Dette forskelsbeløb angiver imidlertid ikke skatteunddragelsernes omfang. Selve beregningen af de 9 milliarder kr. er præget af en lang række usikkerhedsmomenter, som hænger sammen med, at navnlig en del af nationalregnskabets oplysninger bygger på skøn. Derfor kan man ikke vide, hvor stor en del af de 9 milliarder kr. der skyldes skatteunddragelser, og hvor meget der skyldes usikre skøn.

Det eneste, man med nogenlunde sikkerhed kan konstatere, er, at det samlede forskelsbeløb i 1967 og 1968 ligesom i 1963 udgjorde 12-13 pct. af hele befolkningens indkomst, men altså ikke, hvorvidt dette er skatteunddragelser eller ikke. Men hvad enten nu det rigtige tal er 9 milliarder kr., 8, 7 eller 6 milliarder kr., er formentlig alle i denne sal enige om, at det er for højt et tal.

Målsætningen for vort arbejde på dette område er at skabe en fuldt tidssvarende skatteadministration, der er udstyret med de fornødne beføjelser. Der skal da heller ikke herske tvivl om, at det er regeringens ønske at skabe ro om skatteforvaltningen og styrke tilliden til, at enhver skatteyder bliver korrekt og retfærdigt behandlet. I videste forstand er det et spørgsmål om retssikkerhed for den enkelte borger. Den skatteyder, der korrekt opfylder sine forpligtelser, har krav på, at han ikke kommer til at betale for meget ved, at andre unddrager sig deres skattepligt.

På den anden side hører det med til billedet, at skattevæsenet ikke alene må påse, at folk ikke unddrager sig skattepligten, men også, at ingen på grund af ukendskab til skattereglerne kommer til at betale for me-